

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In Psalmum VI. Sermo XLV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

det in cathedra: & sermone mellito virus doctrinæ lethalis audientibus sic diffundit. Pestilentiaæ cathedralm Philosophiam posuit, quæ docuit aut deos multos, aut eum, qui est, vel non esse, vel non posse docuit inueniri: qui ipsam creaturam naturæ dedit, ut naturæ negaret authorem. Cathedralm pestilentiaæ Pharisæus proposuit: qui traditiones humanas decretis cœlestibus anteponens, vastam lucem fudit populo Iudæorum. In cathedra pestilentiaæ hæreticus sedet, qui sub specie fidei, fidei scindit, rumpit, distrahit unitatē. *Beatus ergo vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentia non sedet.* Et planè beatus, quia ista tria declinando ad Trinitatis beatitudinem meruit peruenire. Meditetur ergo in lege Domini, & meditetur die ac nocte, ut quæ sequuntur, mereatur videre in futuro, & audire latius tempore competenti.

In Psalmum VI. Sermo XLV.

Responsoriū, quod hodie Propheta supplicante cantauimus, opportunum tempori, aptum malis præsentibus, mecum vestra probat, & cognoscit affectio. *Domine, inquit, ne in ira tua arguas me: neque in furore tuo corripias me.* Et Deus tumescit ira? calescit furor? absit fratres. Deus nec subiacet passioni, nec ira acceditur, nec furore turbatur: sed ira Dei est delinquentium pœna: furor Dei est supplicium peccatorum. Fratres, puluere concreti, plasmati luto, calcamur vitiis, subdiuinur delictis, curis cōficiimur, arescimus mēbris, morte dissoluimur, fœtidis horremus sepulchris, & sic inhabiles ad virtutes, ad vitia habiles inuenimur. Propheta ergo memor fragilitatis humanæ, & carnalis substantiæ conscius, quia nō cōfidebat de meritis, ad auxiliū misericordiæ conuolauit.

conuolauit: vt Dei constaret circa eum de pietate, non de seueritate iudicium. *Domine, ne in ira tua arguas me.* Hoc est dicere, argue me, sed non in ira: corripe me, sed non in furore: argue me vt pater, non vt iudex: corripe me non vt dominus, sed vt parens: argue me non vt perdas, sed corripias: corripe me non vt interimas, sed emendes: & hoc quare? quoniam infirmus sum. *Miserere, inquit, mei Domine quoniam infirmus sum.* Quid infirmius homine, quem sensus fallit, ignorantia decipit, circumuenit iudiciū, pompa lædit, tempus deserit, mutat ætas, hebetat infantia, iuuentus præcipitat, senectus frangit? Huic ergo Deum irasci in ira, indignari in furore, nō est, nō est creatoris pijs, sed est seuerissimi cognitoris. *Miserere mei domine, quoniam infirmus sum.* Et quid vis? *Sana me domine.* Sentit iste status sui vulnera, sentit morsum serpentis antiqui, sentit primi parentis ruinam, agnoscit se ad has infirmitates venisse, nascendo: agnoscit se ad mortem naturaliter peruenisse: & quia mortem remouere nō poterat ars humana, diuinam cogitur expetere medicinam: & vt facilius ægritudini suæ imperret curam, ipsius ægritudinis causas aperit, qualitates narrat, magnitudinem pandit, exprimit vim doloris. *Sana me domine.* Quare? *Quoniam conturbata sunt ossa mea.* Totam strueturam corporis ossa portant, & si ossa turbantur, quæ membra- rum firmitas? quæ fortitudo neruorum? vbi carnis miseranda substantia: Turbantur ossa fratres peccatorum pôdere, metu mortis, terrore iudicij: audi ipsum alibi hoc dicentem: Non est, inquit, sanitas in *psal. 37.* carne mea à facie iræ tuæ: non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum. Et post: Anima mea impleta est illusionibus, & nō est sanitas in carne mea. Mexitò ergo addidit. *Et anima mea turbata est valde.* Inter

Dei

Dei præcepta & cordis passiones , inter virtutes & vitia , inter aduersa & prospera , inter pœnas & præmia, inter vitam & mortem , stans in acie , bella sustinens , suspiciens vulnera , raro stans , occumbens sensu , turbatur anima , turbatur valdè : quia carnis impedita ponderibus , priusquam ad virtutes veniat, vitiorum sit ante captiuia. Hæc bella describit Apostolus, cum dicit: Caro concupiscit aduersus spiritum,

Gal. 5.

& spiritus aduersus carnem : ut non quæ vultis , illa faciatis. Et alibi: Video aliam legem in membris meis,

Rom. 7.

repugnantem legi mentis meæ , & captiuum me ducentem in lege peccati. Allegans ergo beatus Prophetas infirmitates, hæc bella, has animorum turbationes, Deum tali voce conuenit : *Et tu Domine usquequo?* Hoc est, quo usque pateris? quo usq; dissimulas? quo usque non subuenis? quo usque dissipari opus tuum, deleri imaginem tuam, tuam tibi creaturam perire permittis? Vbi est Christus tuus toties nunciatus per legem , per nos , per Prophetas multifariè repromissus ? Veniat , veniat , prius quam pereunte sæculo in sæculo nil inueniat quod resaluet. Veniat, veniat , vt carnem reparet : innouet animam , ipsam naturam in cœlestem commutet substantiam. Veniat , vt peccatum tollat ; mortem deleat , destruat infernum , vitam reddat , donet cœlum , ne amplius terrena labes possit in nobis inuenire quod perdat. Hoc autem petere Prophetam , sequens sermo demonstrat. *Conuertere Domine.* Homo Deo, reus iudici , addictus sic loquitur cognitori? *Conuertere Domine.* Homo peccat , Deus conuertitur? Ita fratres , quia iuxta Prophetam: Iste peccata nostra portat , & pro nobis dolet. Et beatus Ioannes: Ecce Agnus Dei ; ecce qui tollit peccata mundi. Suscepit peccatum , vt peccatum tolleret, non haberet.

Conuertere

Esa. 53.

Iustitia

IXX.

Ioan. 1.

Conuertere Domine. Vnde? vbi? De Deo in hominem: de domino in seruum: de iudice in patrem: ut pium conuersio te demonstret, quem potestas terriblem comminatur. *Conuertere domine, libera animam meam.* De inferno inferiori. *Saluum me fac propter misericordiam tuam.* Non propter meritum meum, quem labor afficit, gemitus sauciavit, soluunt lachrymæ, ira turbat, impugnat inimicus. Sed hoc ut clareat, ipsa Prophetæ decante ut oratio. *Saluum me fac propter misericordiam tuam.* Quare? *Quia non est in morte qui memor sit tui, in inferno autem quis confitebitur tibi?* Laboravi in gemitu meo, lauabo per singulas noctes lectum meum: lachrymis meis stratum meum rigabo. Hoc dicebat sanctus David in regali vertice constitutus: qui sic agebat principatum potestatis humanæ, ut in se sanctitatem spiritus, Prophetæ gratiam custodiret, & nos in ira tota Dei positi nescimus dicere, *Domine ne in furore tuo arguas me.* Terra negat fructus, cœlum temperiem, aer salubritatem: hinc pestilentia ubique diffusa per vrbes, per agros vario membrorum genere consumit geris omne mortalium, & tamen nos non dicimus: *Domine ne in furore tuo arguas nos, neque in ira tua corripias nos.* Ille post triumphos gemitis noctes & dies lachrymis occupabat, nos sub hostili gladio subiacentes, nulla tempora Deo damus, nullas vel ad horam lachrymas. D E O fundimus: sed iugiter rapinis, fraudibus, periuriis, dolis, detractionibus nosmetipso tradimus & donamus, ut magis, magis que iram Dei in nos fomentis criminum suscitemus. Venite fratres, venite cum Propheta. Venite, adoremus, & procidamus ante eum, & ploremus coram Domino qui fecit nos, venite dicamus. *Domine ne in ira tua arguas nos, neque in furore tuo corripias nos.* Ut memor misericordiæ suæ iram mutet in mi

in misericordiam, reddat perdita, captiuia liberet: nōsque sibi cum lātitia seruire iam donet, qui viuit & regnat in sācula sāculorum, Amen.

In Psalmum XCIV. Sermo XLVI.

SIc ut grauiter æstuanti, & longo sitis ardore succenso, fons frigidus, satis lāetus, & satis salubris occurrit: ita nobis positis in mērōre, & nimium tribulationum pōdere depresso, ad gaudia hodie Propheticæ vocis extitit cantilena. *Venite, inquit, exultemus Domino.* Venite, quo? vel vnde? ex te homo in te: vbi non locorum mutatio, sed conuictio sensuum aduersa depellit, mērōres fugat, desperationes abiicit, excludit angustias, & intrat domicilium synceri pectoris lātitiae diuinæ æternam præparat mansionem. *Exultemus Domino.* Et vbi est illud: Beati qui lugent, & vñ vobis qui ridetis. Planè beatí qui lugent mundo, & vñ qui rident mundo: sed beati qui exultant domino, qui nesciunt de rapinis, nesciunt de fraudibus, nesciunt lātari de lacrymis proximorum. *Exultemus domino.* Ille exultat domino, qui verbo, actu, opere non sibi, sed suo exultat auctori. *Exultemus domino.* Ille exulrat domino cui sola & tota lātitia semper est Deus. *Iubilemus, inquit, Deo salutari nostro.* Non est ouium vox ista, pastoris est: qui dulci iubilo, & varia modulatione, aut gregem producit ad pascua, aut sub nemore umbrōso fessum pecus retinet ad quietem, aut alta colliū salubrioris graminis hortatur cupidit te cōscendere, aut ad deuexa vallium sensim tota' necessitate descendere. Sed beatę sunt oves illæ, quæ sui vocem admittūt pastoris, attrahunt nutriunt, congregāt, & vere pastori suo iubilat: quæ germina sui gregis domino multiplicare multiuntur.

*Matt. 5.
Luc. 6.*